

[Elsebeth Kock-Petersen]

spørgsmålet om, i hvilket omfang den danske stat er forpligtet til direkte at betale nogle transportudgifter. Det mener jeg man skal være meget tilbageholdende med.

Men jeg er da meget tilfreds – hvis jeg forstod hr. Ole Espersen korrekt – hvis vi kan være enige om, at det har et klart formål, at vi får nogle klare regler med hensyn til, at man skal passe den undervisning, der bliver stillet til rådighed, med de begrundelser, jeg nævnte, nemlig at man f.eks. meget gerne hurtigt skal lære at tale dansk. Men også ud fra den betragtning, hr. Ole Espersen nævnte, nemlig at det også er en fornuftig måde at få tiden til at gå på, når man går og venter.

Derfor ville jeg da være glad, hvis vi på det område kunne enes om, at vi i højere grad lagde op til, at flygtningene også havde nogle forpligtelser.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Nu har fru Elsebeth Kock-Petersen brugt ordet »hjemsendelse« både i sit oprindelige indlæg og i sin replik til hr. Ole Espersen. Det skurrer altså så fælt i mine ører, at jeg bliver nødt til at reagere på det.

Vi har nogle klare regler i vores udlændingelov om, at man ikke sådan sender flygtninge hjem. Et af de store problemer er, at hverken den tidligere eller den nuværende socialminister er særlig imødekommende, når det drejer sig om at give økonomisk hjælp til de flygtninge, som ikke vil sendes hjem, men som gerne vil rejse hjem, fordi vilkårene i deres hjemland har ændret sig. Det gælder i øjeblikket en gruppe på mellem 40 og 50 chilenerne. Det er ældre mennesker, som er pensionister i Danmark, og som gerne vil rejse hjem. De vil ikke sendes hjem, men de vil gerne have nogle muligheder, som kan sikre dem økonomisk derhjemme, og det har regeringen i hvert fald ikke været imødekommende over for. Men vi skal altså ikke til at sende folk til et sted, hvor de ikke gerne vil hen; det gør vi i forvejen godt nok med den lov, der eksisterer.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Om hjemsendelsesproblematikken – og det er ikke tilfældigt, at jeg bruger ordet »hjemsendelse« – kan jeg lige gøre opmærksom på, at man i Vesttyskland bruger en sådan regel til at

tvinge flygtninge tilbage, og efter de ord, der er faldet fra regeringspartierne om, at man har opnået hensigten gennem den lovændring, man fik gennemført sammen med Socialdemokratiet og Fremskridtspartiet, nemlig at forhindre, at flygtninge kommer til Danmark, kan man jo nok frygte, hvad en sådan hjemsendelsesmulighed bliver brugt til.

Vi er bestemt imod at ophæve revisionsparagraffen; her er ikke tale om at udskyde den, her er tale om at ophæve den. Jeg vil gerne, for at man kan fatte, hvordan vi i den radikale gruppe ser på det, have lov til at citere, hvad ombudsmanden i Sverige for indvandrere og flygtninge siger:

»Vi lever i en skamløs tid; historiens dom over os vil blive skænsningsløs.«

Det siger han i forbindelse med flygtningesituationen. Han undgår heldigvis at nævne Danmark som et af de lande, der vil blive skænsningsløst dømt, men den dom får man til gengæld, hvis man gør sig den ulejlighed at læse den bog, som Dansk Flygtningehjælp har udgivet med artikler om, hvad der er sket. Jeg skal komme tilbage til den, men vil dog gerne her sige følgende:

Der er mange, der har været bange for at tale om flygtningesituationen. Den 29. august holdt samtlige svenske partier – jeg ved ikke, om datoen siger nogen noget mere, men en og anden kan vel grave den frem – et stort møde i Stockholm for at imødegå hetzen mod flygtninge. Samtidig tav vi stille om situationen; der var ingen, der ønskede at diskutere flygtningeproblemet i Danmark, heller ikke op til valget.

Når det gælder valget, har jeg lagt mærke til, at statsministeren mener, det er midtervælgerne, der har svigtet regeringen. Man har vel lov til at gøre det op på den måde, at i denne revision har statsministerens parti været førende, anført af det, som Poul Hartling kaldte »utrolig demagogi« fra justitsministerens og statsministerens side, når der blev talt om, at der ville komme 35.000 eller 50.000 flygtninge til Danmark i løbet af et år. De Konservative mistede 4, Venstre mistede 3, Kristeligt Folkeparti mistede 1 mandat. Jeg forstår af de referater, jeg har fået, at CD dog i det mindste talte om, at vi havde en vis forpligtelse. CD gik 1 mandat frem. De partier, der stemte imod den skamløse forringelse af flygtningeloven, gik tilsammen 7 mandater frem. Det var det samme, som gik til